

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/237/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616202332
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616202332.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci žalobkyne: V. R., nar. XX.X.XXXX, bytom U. O.. S. č. XXXX/XX, t. č. U. O., C.. X, zastúpená opatrovníčkou M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U. O., C. č. X, zastúpená advokátkou JUDr. Janou Čončolovou, so sídlom U. O., S. č. XX, proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty č. 7, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom JUDr. Vratislavom Šteffekom, so sídlom N., D.. O. N. č. X, o určenie neplatnosti právnych úkonov, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/65/2016-17 zo dňa 14. júna 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/65/2016-17 zo dňa 14. júna 2016 zrušuje a konanie zastavuje.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom podľa § 80 písm. c/ O.s.p., § 37 a § 38 Občianskeho zákonníka určil, že Zmluva o úvere č. 520140616 zo dňa 21.2.2014, Rozhodcovská zmluva zo dňa 21.2.2014 a Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.2.2014 k Zmluve o úvere č. 520140616 zo dňa 21.2.2014, uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné. Zároveň týmto rozsudkom priznal žalobkyni náhradu trov konania vo výške 214,74 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátke JUDr. Jane Čončolovej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia. Poukázal na priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5C/137/2015, v ktorom sa žalovaný domáhal proti žalobkyni plnenia na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520140616 zo dňa 21.2.2014. Žaloba bola v danom prípade zamietnutá s odôvodnením, že žalobkyňa trpela duševnou poruchou v čase uzatvárania zmluvy, čo spôsobilo neplatnosť právneho úkonu. Keďže súd už raz predbežne posúdil platnosť danej dohody, žalobkyňa nemohla podať osobitnú určovaciu žalobu, a to z dôvodu existencie prekážky res iudicata. Rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5C/137/2015 bolo pripojené k opravnému prostriedku.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že rozhodnutie vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5C/137/2015 nevytvára prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k aktuálnemu konaniu. Tiež upriamila pozornosť na skutočnosť, že žalovaný bol v priebehu konania na súde prvej inštancie pasívny.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods.

1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil a konanie zastavil podľa § 391 ods. 1 a § 230 CSP.

5. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

6. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

7. Zmyslom civilného procesu je naplnenie hmotnoprávnej ochrany, a to presne definovaným postupom vyjadreným v Civilnom sporovom poriadku, resp. v osobitných predpisoch. V tomto procese dochádza k uplatňovaniu a realizovaniu základných práv vyplývajúcich z hmotného práva. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (impedimentum rei iudicatae), to znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem, teda nikdy nie dvakrát o tej istej veci. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/ CSP).

8. V zmysle judikatúry (R 110/2003) právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (rovnakého skutku). Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/42/2006 vyplýva, že právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie (§ 80 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva (§ 80 písm. c/ O.s.p.), ak otázka, či tu právny vzťah je alebo nie je (resp. či tu právo je alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu.

9. Z vymedzenia žaloby v aktuálnej veci vyplýva, že predmetom konania je určenie neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520140616 zo dňa 21.2.2014, ako aj rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o zrážkach zo mzdy uzavretých v spojitosti s „hlavnou“ zmluvou medzi sporovými stranami. Zároveň bolo preukázané, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5C/137/2015 bolo zaplatenie plnenia na základe totožnej úverovej zmluvy, z ktorej žalobkyňa uplatnila nároky v konaní vedenom na okresnom súde pod. zn. 6C/65/2016. V zmysle vyššie formulovaného výkladu rozhodnutie vo veci 5C/137/2015, v ktorom súd zjavne posudzoval aj platnosť zmluvy uzavretej medzi stranami, vytvorilo prekážku veci rozhodnutej a za daných okolností tak nebola splnená základná procesná podmienka pre vedenie súdneho konania a preskúmanie vznesenej žalobnej požiadavky na určenie neplatnosti právnych úkonov. Odvolací súd bol preto nútený napadnuté rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť. Skutočnosť, že na nedostatok procesnej podmienky poukázal žalovaný až v odvolacom konaní bola vzhľadom na znenie § 366 písm. a/ CSP bez právneho významu.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, keď vychádzal zo záveru, že žalobkyňa aj napriek vedomosti o prekážke veci rozhodnutej iniciovala súdne konanie, v ktorom vznikli žalovanému trovy konania. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej a druhej inštancie rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).